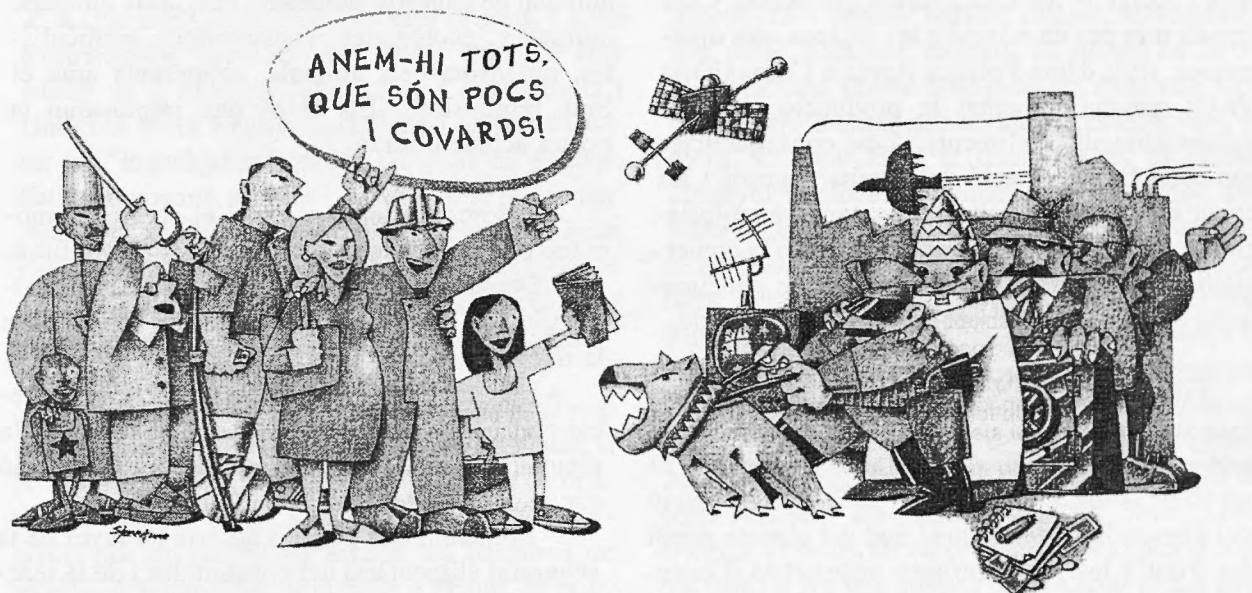

MANIFEST

PER UN MÓN MÉS SOSTENIBLE, MÉS JUST, MÉS DEMOCRÀTIC CONTRA ELS EFECTES NEGATIUS DE LA GLOBALITZACIÓ ECONÒMICA

PLATAFORMA PER LA DEMOCRACIA I LA GLOBALITZACIÓ SOCIAL de les ILLES BALEARS: FEDERACIÓ D'AA.VV., STEI-i, CC.OO., CGT, USO, ESQUERRA UNIDA, PSM-ENTESA NACIONALISTA, ELS VERDS, VEÏNS SENSE FRONTERES, REVOLTA, ASS. D'AMICS POBLE SAHARAUI, PLATAFORMA ANTIMILITARISTA, ALTERNATIVA PER MALLORCA, ATTAC-MALLORCA, GOB.

Un dels fenòmens més característics d'aquest segle XXI que just acabam d'iniciar serà sens dubte el de la intensificació de la globalització econòmica a escala planetària. Podem definir aquesta globalització econòmica com el procés pel qual les economies locals, regionals i nacionals s'integren cada vegada més en els mercats internacionals dominats per les grans empreses transnacionals i institucions sense control democràtic com el Fons Monetari Internacional, el Banc Mundial o l'Organització Mundial de Comerç.

La primera víctima d'aquest fenomen aparentment inparable és la democràcia: un dels trets més característics d'aquest procés, el moviment

de capitals especulatiu arreu del planeta sense cap mecanisme de control democràtic, pot fer trontollar les polítiques econòmiques de països sencers. Les decisions que afecten les condicions de vida de milions de persones arreu del planeta depenen cada vegada més dels interessos privats de les grans empreses transnacionals, i el marge de maniobra en la definició del model econòmic de les institucions polítiques sotmeses a controls democràtics és cada vegada menor.

La segona víctima de la globalització és la intensificació de les desigualtats a escala mundial entre països rics i pobres, els quals veuen com s'intensifica en nom del lliure mercat la subordinació de les seves possibilitats de desenvolupa-

ment als interessos de les grans corporacions. La descomposició social que això provoca incrementa els fluxos migratoris cap als països rics, que es mostren cada vegada més incapaços d'aplicar mesures no basades en la repressió policial.

Aquest fenomen d'intensificació de les desigualtats també es produeix als països rics, entre les regions i els grups socials més privilegiats i més desfavorits. El neo-liberalisme econòmic implica una pèrdua del poder regulador dels estats que provoca la degradació dels sistemes públics de protecció social, condemnant a l'exclusió a amples sectors socials. Al mateix temps, la desregulació suposa un increment de les bosses d'atur de llarga duració i de la precarietat laboral amb la seva seqüela de sinistralitat.

Un exemple d'aquest increment de les desigualtats als països rics és la degradació econòmica i social de les zones rurals que perden cada vegada més pes en relació a les regions més dinàmiques, fruit d'una Política Agrària Comunitària (PAC) que ha fomentat la producció altament industrialitzada d'aliments. Les conseqüències han estat la marginació dels petits pagesos i les crisis de seguretat alimentària, amb manifestacions com la crisi de les vaques boges o la comercialització dels organismes modificats genèticament deixant de banda el principi de precaució.

Finalment, aquest procés de globalització està suposant una apropiació creixent de l'espai ambiental del planeta per part dels països rics. El nivell de consum material del 20% de la població del planeta impedeix que el Sud del planeta pugui fer front a les seves pròpies necessitats d'increment del benestar material. Fenòmens com el canvi climàtic mostren que els països rics han contret un deute ecològic amb els països pobres que no estan disposats a pagar. Al contrari, les receptes neo-liberals imposen una fugida cap endavant. Per exemple, el multimilionari programa d'infraestructures trans-europees pretén fer front a l'atur i a les necessitats de transport amb inversions públiques per a infraestructures de fort impacte ambiental, com la xarxa europea d'autopistes. Aquestes inversions intensificaran el deute ecològic envers els països pobres, i no són una solució eficaç i sostenible al problema de l'atur perquè són molt intensives en capital i tecnologia, però poc intensives en treball.

A Mallorca, malgrat la bonança que indiquen

els indicadors macro-econòmics, també patim aquest procés de globalització. La bonança econòmica no es correspon a la qualitat de vida ni al benestar social: la precarietat accentuada per l'estacionalitat està creant noves formes de pobresa i d'exclusió social. La limitació de recursos imposa mesures tecnològiques d'elevat cost que dóna lloc a una socialització de pèrdues creixent. El moviment especulatiu de capitals destrueix el nostre territori. El poder econòmic depèn més de decisions de les grans empreses turístiques o immobiliàries que no controlam que de les nostres institucions democràtiques. L'economia tradicional de les zones rurals ha estat liquidada...

Tot això ens ha dut, a un conjunt d'entitats socials i polítiques, a crear una Plataforma de debat i actuació social. Convençudes que encara podem recuperar la capacitat ciutadana per definir el nostre futur, volem contribuir des de Mallorca a aquest moviment de resistència global mundial de pagesos, defensors dels drets humans, indígenes, ecologistes, consumidors, sindicalistes, defensors dels animals, cooperants amb el Sud, feministes... Els eixos que impulsaran la nostra actuació seran:

- Reforçar el teixit social i el control democràtic de les decisions que afecten el nostre futur.
- Denunciar la creixent desigualtat entre països rics i pobres i fomentar l'acollida solidària de la immigració que aquesta desigualtat provoca.
- Lluitar contra l'atur de llarga duració, la precarietat i la sinistralitat laboral, així com per la recuperació dels sistemes públics de protecció social.
- Fomentar una política agrària en favor de la seguretat alimentària del consumidor i de la reactivació de les zones rurals.
- Promoure opcions transformadores per fer front al consum de recursos, reorientant les infraestructures en favor del medi ambient i les necessitats socials.

Recuperar el futur que les institucions econòmiques internacionals i les grans empreses transnacionals ens volen robar, assumint el compromís de treballar en favor de la democràcia, la justícia social i la sostenibilitat ambiental, és ara a les nostres mans: tu també tens la paraula!

MÈXIC S'ESCRIU AMB J / ÉS A CENTREAMÈRICA.

Marcos Roitman Rosenmann

Espanya és diferent. Amb aquest eslògan es caracteritzava l'Espanya franquista en els anys de la seva modernització econòmica. Amb això es pretenia identificar la dualitat entre ordre polític dictatorial i tradicionalista amb una certa permissibilitat en acceptar costums estrangers "liberals"

derivats de l'obertura turística.

Avui Espanya segueix sent diferent. Després de cinc-cents anys, torna als seus orígens. La llei d'estrangeria, aprovada pel Partit Popular amb suport de la minoria catalana de Convergència i Unió i el Partit Regionalista Canari permet expulsar els "indesitjables" moros, africans en general, llatinoamericans, asiàtics i estrangers de mala vida. Així com va succeir amb els Reis Catòlics, quan jueus, moros i heretges varen ser condemnats al desterrament, la foguera, la mort i l'emigració, avui es resol continuar el procés considerat inacabat.

Si per romandre en territori espanyol durant el regnat dels Reis Catòlics va ser necessari presentar, si ho sol·licitaven les autoritats, un certificat de cristià vell o de conversió, avui, per a tots aquells emigrants que no han pogut accedir als permisos de residència i que volen romandre a l'Estat, és obligatori presentar documents que acreditin cinc anys d'estança, estar empadronat, tenir compte bancari i una adreça estable, a més d'altres documents menors de lògica infernal. És el peix que es menja la coa. Si no teniu el document "a" no us tramitam el "b", però si no teniu el "c" tampoc no li feim l'"h" i , ben segur, per això heu d'obtenir el document "d", i si no teniu el "d" no podeu accedir a l'"a".

Si aquests són alguns dels tràmits a realitzar, la corrupció i el negoci és a l'ordre del dia. Advocats sense escrúpols, sens dubte espanyols i conversos, a més de policies corruptes i funcionaris que aprofiten el seu privilegi de treballar en el ministeri d'interior per guanyar alguns euros extra. A més, el discurs oficiós ressalta que l'emigració il·legal va

acompanyada de violència, robatori, prostitució, narcotràfic i màfies. Màfies xineses, sud-americanes, ruses, polaques, etcètera. El govern ha de trobar solucions. Ens hem de protegir, crear una cortina de ferro interna que divideixi perfectament els móns. El món legal al qual pertany el ciutadà espanyol, europeu comunitari i els immigrants amb papers, del món obscur i tenebrós de l'immigrant il·legal, on conviuen la delinqüència, els mals costums i els indesitjables. Aquí es produeix el punt d'inflexió des del qual s'argumenta la pertinença de l'actual llei d'estrangeria. No tots els estrangers són immigrants, ni tots els immigrants són com els altres. N'hi ha de primera, segona i tercera classe. Aquest argument és la culminació d'un procés de colonialisme, ara intern, on els immigrants il·legals, considerats escòria, se'ls pot explotar contractant-los per una misèria per realitzar feines amb un alt grau de perillositat laboral i en condicions infrahumanes.

Tot això es pot constatar en actituds quotidianes expressades pels ciutadans de primera i en els mitjans d'informació. Els titulars de premsa no són un delinqüent roba, mata o és detingut. L'adjectivació és clara: un colombià roba, un xilè assassina, un argelí pega a la seva dona, un xinès pega 50 punyalades al seu fill, etcètera. Un altre exemple el tenim en la discriminació a l'hora de pagar consumicions. A El Ejido, un poble d'Almeria, s'han "institucionalitzat" dos preus en alguns bars: cafè barat per als nacionals i cafè car per als immigrants i estrangers "viciosos". Seguim amb els exemples, un amic mexicà i llicenciat en una de les seves prestigioses universitats, va veure en principi dene-

gada la seva sol·licitud d'accés a un programa de doctorat a la meua universitat, Complutense, malgrat que existeix un conveni signat, perquè consideraren que la institució mexicana no reunia en els seus plans d'estudis els requisits mínims per convalidar estudis de llicenciatura. Gràcies a un recurs interposat i a algunes cridades es va poder solucionar aquest bullit. Sens dubte escriuen Mèxic amb J. Un altre exemple el constitueixen les peticions extralegals sol·licitades per llogar un apartament, encara que sigui realitzada per un immigrant amb papers. Un amic panameny es va veure obligat per una agència de lloguer a haver de presentar un paper de bona conducta per poder accedir a un habitatge. De la mateixa manera, vaig sofrir personalment aquesta xenofòbia. No fa molt vaig cridar l'atenció d'un policia municipal perquè deixava sense multar un cotxe que estava mal aparcat i que impedia la circulació. Em va sol·licitar el document d'identitat i, en veure que era d'origen xilè va començar amb insults. Em va retenir i va sol·licitar

informes, llavors va dir que era un estranger i me n'havia d'anar al meu país, que no hi tenia res a fer a Espanya. Si això ho fa amb un ciutadà espanyol, nascut fora del territori, pensau què farà amb els immigrants legals o il·legals amb qui sopegui. Però això no és tot. Acadèmics dedicats a ensenyar i Amèrica llatina rebutgen la seva realitat i aconsellen seguir cursos de post-grau a Estats Units. Amèrica llatina no té res a ensenyar ni a dir. Menys encara els seus intel·lectuals. A més, per a alguns d'ells Mèxic s'escriu amb J i està a Centreamèrica.

L'ambient social generat entre la població espanyola és clarament agressiu i violent cap a l'immigrant. La llei d'estrangeria aprovada el potencia i desenvolupa. Pot ser hagi de concloure afirmant una cosa difícil de justificar per a un Estat que es diu democràtic: a la seva societat no hi ha lloc per a la diferència.

FÒRUM SOCIAL MUNDIAL: MANIFEST DELS CERCLES DE CULTURA PAULO FREIRE

En el segle que ha acabat hi ha hagut dos projectes de societat que no han arribat a assolir l'objectiu civilitzador que tenien: un, perquè donà més importància al "jo" i eliminà el "nosaltres", l'altre, perquè privilegià el "nosaltres" descuidant el "jo".

En aquest nou segle es contraposen dos projectes de societat: un subordina l'aspecte social al món econòmic i a l'imperi del mercat, l'altre dóna prioritat a l'aspecte social. Es fa necessari, doncs, construir un projecte de societat on l'ésser humà, tot rescatant la plenitud del "jo" i del "nosaltres", afirmi l'aspecte social per damunt de l'econòmic. Perquè aquesta nova societat sigui possible cal que tota la humanitat entengui i accepti el fonament de l'educació transformadora, la qual té un principi clar: ningú, sol, no ensenya ningú; tots aprenem comunitàriament a partir de la lectura col·lecti-

va del món.

Es donen uns grans valors humans en l'actual procés de globalització mundial; el seu aprofitament depèn clarament d'una sòlida educació en coneixements, habilitats i aptituds per tornar a aprendre a convida. Cal donar un fort sentit social a tota la formació per tornar a aprendre a saber i a sentir, i, així, poder arribar a construir una intel·ligència col·lectiva del món. A més, el desenvolupament tecnològic actual exigeix una sòlida formació crítica per poder actuar dins l'actual societat. L'aprofitament dels recursos

que l'electrònica i la informàtica posen a disposició de les telecomunicacions depèn, sobretot, de la socialització d'aquests recursos, és a dir, de l'aprenentatge transformador de la capacitat de comunicar-se l'ésser humà. Quan tot tendeix a afirmar les identitats, es fa necessària una educació per tornar a aprendre el respecte a les subjectivitats, a les diferències i a les diversitats culturals dels éssers vius. Cada vegada més la societat exigeix articular la participació directa, la representació, les preses de decisions, la formulació i l'execució de polítiques participatives, i l'avaluació i el control externs de les accions governamentals. Construir una societat humana, justa, democràtica, solidària i ètica exigeix aprendre a participar.

Davant aquest context els participants en els Cercles de cultura Paulo Freire durant el Fòrum Social Mundial, reunits a Porto Alegre, del 25 al 30 de gener de 2001, assumeixen els següents compromisos:

1. Defensa de la causa dels oprimits, tot resistint a les polítiques que discriminen o sacrifiquen la promoció i la realització humanes de qualsevol persona de la Terra.
2. Prioritat de l'aspecte social sobre l'aspecte econòmic i distribució justa de la riquesa produïda. El fonament es troba en els drets humans i en la justícia social, que han de dirigir tot desenvolupament econòmic.
3. Control públic del mercat mitjançant polítiques econòmiques i financeres que eliminin l'especulació, el treball infantil i l'explotació d'homes i dones. Cal aturar la concentració de riqueses i reduir radicalment les distàncies socials i econòmiques actuals.
4. Lluita permanent per la mobilització i l'organització de la societat civil. En una perspectiva social ascendent cal garantir l'autonomia i l'efectiva intervenció dels moviments socials i populars en la formulació, la implantació i el control d'execució de les polítiques públiques.
5. Establiment de regles i criteris justos en el tractament del deute extern i de les relacions internacionals. Cal no sacrificar els processos de desenvolupament polític, econòmic, social i cultural dels països deutors.
6. Democratització, amb efectiu control

públic, dels recursos tecnològics i dels mitjans de comunicació. Així tots els éssers humans podran tenir accés a l'elaboració i a la distribució d'informacions i realitzacions científiques i culturals i seran afavorits per l'intercanvi d'informacions i experiències; també els agents socials de tots els països podran enfortir les seves accions i podran possibilitar la creació de noves formes de gestió pública.

7. Defensa i preservació del medi ambient, tant el natural com el construït per l'ésser humà. Cal recuperar la dimensió política i pedagògica de la qüestió ambiental.

8. Prioritat de l'educació en la formulació i en la realització de polítiques públiques. Cal universalitzar progressivament els diferents nivells d'ensenyament, tot integrant l'educació formal i la no formal; cal estimular la formació ciutadana, la creació cultural, la pedagogia ecològica i l'atenció adequada a persones joves i adultes.

9. Expansió del coneixement dels drets humans i exigència a les autoritats, de tot nivell de govern, perquè possibilitin els mitjans per a la seva aplicació.

10. Mobilització i organització de la joventut, tot creant canals efectius per a la seva participació en la formulació, realització i control de polítiques públiques.

Enfrontats a una globalització que exclou, convocam totes les persones participants al Fòrum Social Mundial a divulgar i a complir aquests compromisos. També sol·licitam la col·laboració de companys i companyes de la societat on vivim, perquè no es deixi el camí ja començat. Denunciem la globalització neoliberal i defensam el moviment mundial per la construcció d'una sola comunitat humana on la relació entre homes i dones sigui més justa. Que el nou món que neix tenguí aquesta característica: respecte de les diferències individuals i de la igualtat de tothom.

Porto Alegre, Brasil, 30 de gener de 2001

CRIDA DE PORTO ALEGRE PER A LES PROPERES MOBILITZACIONS

Forces socials procedents de tot el món, ens hem reunit aquí en el Fòrum Social Mundial de Porto Alegre. Sindicats i ONGs, moviments i organitzacions, intel·lectuals i artistes, construïm junts una gran aliança per crear una nova societat, diferent de l'actual que col·loca el mercat i els diners com l'única mesura de valor. Davos representa la concentració de la riquesa, la globalització de la pobresa i la destrucció del nostre planeta.

Porto Alegre representa la lluita i l'esperança d'un nou món possible, on l'ésser humà i la natura són el centre de les nostres preocupacions.

Formam part d'un moviment creixent a partir de Seattle. Desafiam les elits i els seus processos antidemocràtics, representats en el Fòrum Econòmic de Davos. Venim a compartir les nostres lluites, intercanviar experiències, enfortir la nostra solidaritat i manifestar el nostre rebuig absolut a les polítiques neoliberals de la present globalització.

Som dones i homes: pageses i pagesos, treballadores i treballadors, professionals, estudiants, aturades i aturats, pobles indígenes i negres, provinents del Sud i del Nord, compromesos a lluitar pels drets dels pobles, la llibertat, la seguretat, la feina i l'educació. Estam en contra de l'hegemonia del capital, la destrucció de les nostres cultures, la monopolització del coneixement i dels mitjans de comunicació de masses, la degradació de la natura i el deteriorament de la qualitat de vida per les corporacions multinacionals i les polítiques antidemocràtiques. L'experiència de la democràcia participativa, com a Porto Alegre, demostra que alternatives concretes són possibles. Reafirmam la supremacia dels drets humans, ecològics i socials sobre les exigències dels capitals i dels inversors.

Al mateix temps que enfortim el nostre moviment, resistim a l'elite global, amb el fi de millorar l'equitat, la justícia social, la democràcia i la seguretat per a tothom, sense distincions. Els nostres mètodes i alternatives constitueixen un fort contrast amb les polítiques destructives del neoliberalisme.

La globalització reforça un sistema sexista, exclouent i patriarcal. Incrementa la feminització de la pobresa i exacerba totes les formes de violència contra les dones. La igualtat entre homes i dones és una dimensió central de la nostra lluita. Sense aquesta igualtat,

un altre món no serà mai possible.

La globalització neoliberal genera racisme, seguint amb el genocidi de segles d'esclavitud i colonialisme, que varen destruir les bases de les civilitzacions de les poblacions negres de l'Àfrica. Cridam a tots els moviments a solidaritzar-se amb el poble africà a dins i a fora del continent, en defensa del seu dret a la terra, la ciutadania, la llibertat, la igualtat i la pau, mitjançant el rescat del deute històric i social. El tràfic d'esclaus i l'esclavitud són crims contra la humanitat.

Expressam especialment el nostre reconeixement i solidaritat amb els pobles indígenes en la seva històrica lluita contra el genocidi i l'etnocidi i en defensa dels seus drets, recursos naturals, cultura, autonomia, terra i territori.

La globalització neoliberal destrueix el medi ambient, la salut i les condicions de vida del poble. L'atmosfera, l'aigua, la terra i també els éssers humans són transformats en mercaderies. La vida i la salut han de ser reconegudes com a drets fonamentals i les decisions econòmiques s'hi han de sotmetre.

El deute extern dels països del Sud s'ha pagat un parell de vegades. Injust, il·legítim i fraudulent, funciona com a instrument de dominació, privant els pobles dels seus drets fonamentals amb l'únic fi d'augmentar la usura internacional. Exigim la seva anul·lació incondicional i la reparació dels deutes històrics, socials i ecològics, com a passes immediates cap a una solució definitiva de les crisis que el deute extern provoca.

Els mercats financers extreuen els recursos i les riqueses dels pobles i subjecten les economies nacionals als desigs dels especuladors. Reclamam que s'acabi amb els paradisos fiscals i la introducció d'imposts sobre transaccions financeres.

Les privatitzacions transfereixen els béns públics i els recursos cap a les multinacionals. Ens oposam a totes

les formes de privatització de recursos naturals i béns públics. Feim una crida a protegir-ne l'accés per proporcionar una vida digna a totes i tots.

Les companyies multinacionals organitzen la producció mundial amb una desocupació massiva, salaris baixos i treball no qualificat i es neguen a reconèixer els drets fonamentals dels treballadors, així com són definits per la OIT. Reclamam el reconeixement genuí dels drets dels sindicats per organitzar-se i negociar i per aconseguir nous drets per als i les treballadores. Mentre béns i capital poden creuar lliurement les fronteres, les restriccions sobre el moviment del poble exacerben l'explotació i la repressió. Exigim la fi d'aquestes restriccions.

Demandam un sistema de comerç just que garanteixi feina com cal, sobirania alimentària, termes d'intercanvi equitatius i prosperitat local. El "lliure comerç" no és tan lliure. Les regles del comerç global provoquen l'acumulació accelerada de riquesa i poder a les corporacions transnacionals, al mateix temps que generen més marginalització i empobriment de pageses i pagesos, treballadores i treballadors i empreses locals. Reclamam als governs que respectin les seves obligacions segons els instruments internacionals sobre drets humans i els acords ambientals multilaterals. Convocam a donar suport a les mobilitzacions en contra de la creació de l'Àrea de Lliure Comerç de les Amèriques, una iniciativa que significa la recolonització de la regió i la destrucció dels drets humans fonamentals socials, econòmics, culturals i ambientals.

El FMI, el Banc Mundial i els bancs regionals, l'OMC, l'OTAN i altres aliances militars són alguns dels agents unilaterals de la globalització transnacional. Exigim el cessament de la seva interferència en les polítiques nacionals. Aquestes institucions no tenen legitimitat davant els ulls del poble i continuarem amb protestes en contra d'aquestes mesures.

La globalització neoliberal ha provocat la concentració de la terra i ha promogut una agricultura transnacionalitzada, destructiva en l'aspecte social i en l'ambiental. Es basa en producció per a l'exportació que necessita de grans plantacions i de construcció de empreses cosa que duu aparellada l'expulsió de la gent de la seva terra i la destrucció dels seus mitjans de vida, que els han de ser restituïts. Demandam una Reforma Agrària democràtica amb usdefruit per part dels pagesos de la terra, de l'aigua i de les llavors. Promovem processos agrícoles sustentables. Les llavors i el material genètic són patrimoni de la humanitat. Exigim l'abolició de l'ús de transgènics i patents sobre la vida.

El militarisme i la globalització en mans de corporacions transnacionals es reforcen per socavar la democràcia i la pau. Ens negam totalment a acceptar la guerra com un camí per a resoldre els conflictes. Estam en contra de les armes i el seu comerç. Exigim

la fi de la repressió i de la criminalització de la protesta social. Condemnam la intervenció militar estrangera en els assumptes interns dels nostres països. Exigim l'aixecament dels embargaments i sancions que són utilitzats com instruments d'agressió i expressam la nostra solidaritat amb qui en sofreixen les conseqüències. Rebutjam la intervenció militar dels Estats Units a través del Pla Colòmbia a Amèrica Llatina.

Cridam a reforçar la nostra aliança front a aquests temes principals i implementar accions en comú. Anam a seguir mobilitzant-nos entorn d'elles fins el pròxim fòrum. Reconeixem que comptam ara amb una millor posició per emprendre una lluita en favor d'un món distint, sense misèria, fam, discriminació i violència; en favor d'una millor qualitat de vida, amb equitat, respecte i pau.

Ens comprometem a donar suport a totes les lluites de la nostra agenda col·lectiva que mobilitzi l'oposició al neoliberalisme. Entre les prioritats per als propers mesos, ens mobilitzarem globalment en contra de:

- *l'Asian Development Bank*, al maig a Honolulu.

- *la Cimera del G-8* a Gènova, Itàlia, del 15-22 de juliol.

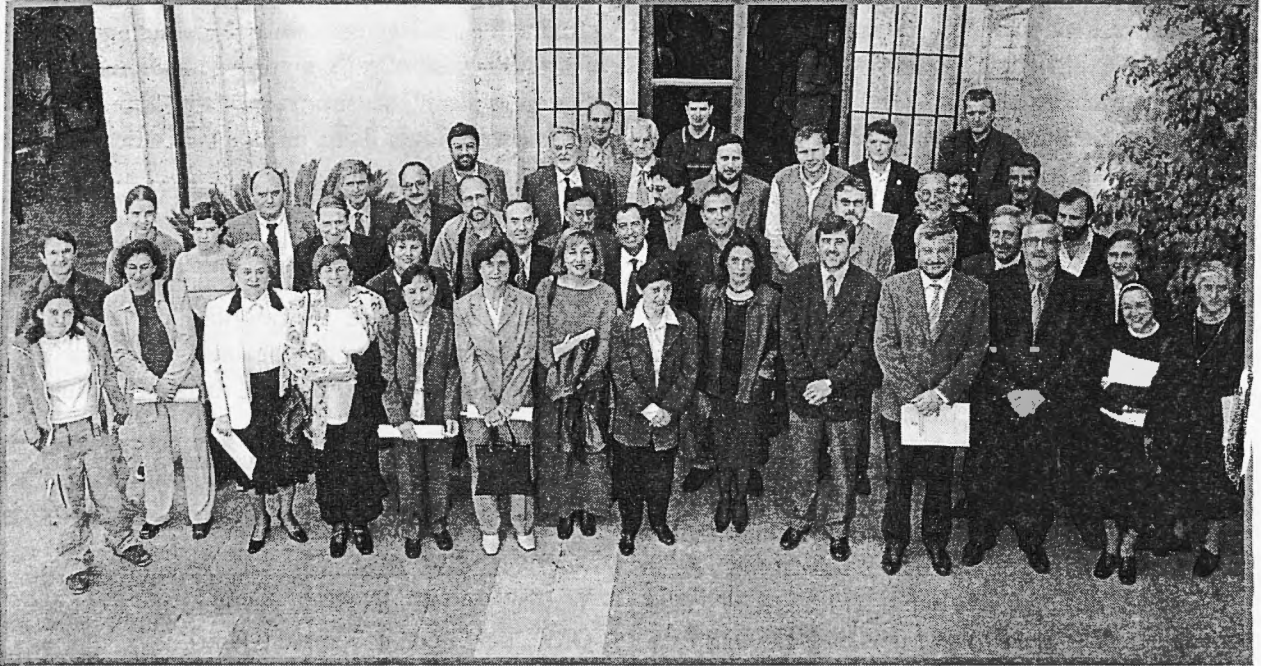
- *el FMI i el Banc Mundial*, Assemblea anual a Washington DC, del 28 de setembre al 4 d'octubre
OMC, del 5-9 de novembre (Qatar)

El 17 d'abril, ens unirem a la mobilització internacional en la lluita contra les importacions de productes agrícoles barats que generen "dumping" econòmic i social. També a la mobilització feminista a Gènova, contra la globalització. Donam suport a l'anomenat dia mundial d'acció contra el Deute Extern, que es farà enguany el 20 de juliol i a la mobilització per a la Conferència Mundial contra el Racisme, Discriminació, Xenofòbia i altres formes d'Intolerància (Durban, Àfrica del Sud del 31 d'agost al 7 de setembre del 2001).

Aquestes propostes formulades formen part de les alternatives elaborades pels moviments socials de tot el món. Es basen en el principi que els éssers humans i la vida no són mercaderies. També, en el compromís amb el benestar i els drets humans de totes i tots.

La nostra participació en el Fòrum Social Mundial ha enriquit la comprensió de cada una de les nostres lluites i n'hem sortit afavorits. Fem una crida a tots els pobles del món a unir-se en aquesta lluita per a construir un futur millor. El Fòrum Social Mundial de Porto Alegre és un camí cap a la sobirania dels pobles i un món just.

CONSTITUCIÓ DEL CONSELL ESCOLAR DE LES ILLES BALEARS

Dia 23 de març es constituí, amb la presència del president de la Comunitat Autònoma i del Conseller d'Educació i Cultura, el Consell Escolar de les Illes Balears. És, com diu la mateixa llei de creació, el màxim organisme consultiu en matèria d'ensenyament no universitari dins l'àmbit territorial de les Illes Balears i organisme superior de representació en aquesta matèria dels sectors afectats i, d'acord amb les funcions que li són atribuïdes, gaudeix del màxim nivell d'autonomia, en el marc de l'Administració de les Illes Balears per poder desenvolupar les seves actuacions amb la màxima independència.

Format per representants del professorat, de mares i pares i d'alumnat, dels sindicats i associacions empresarials, de les administracions autonòmiques, insulars i locals així com de diverses institucions i corporacions, el Consell Escolar és una passa important per fer efectiu el dret que la Constitució reconeix als sectors socials i culturals implicats en el procés educatiu a participar activament en la planificació i programació de l'educació dels futurs ciutadans i ciutadanes de les illes

Els representants de l'STEI-i al Consell Escolar Autonòmic: Onofre Martí, Biel Caldentey, Neus Santaner, Francesca Rigo, Joana Torres i Vicenç Garcia.

Balears: "La participació social que aquesta llei possibilita no representa únicament l'assumpció d'unes disposicions normatives, sinó que, per damunt de tot, suposa l'intent d'assegurar la configuració, a través precisament d'aquesta participació, d'un sistema educatiu concebut des de la realitat de les illes Balears i adaptat a les nostres característiques i necessitats específiques".

Com afirmava el **president del Consell Escolar de les Illes, Bernat Sureda** -catedràtic de teoria i història de l'educació de la UIB- al seu discurs de constitució: "L'educació és un dret fonamental que ha de possibilitar el ple desenvolupament de les capacitats humanes, la compensació de les desigualtats i l'acceptació dels valors democràtics i dels principis que permeten la nostra convivència. És a dir, d'aquells ideals de plenitud humana i de civisme que ja defensaren en aquestes terres homes com: Juan Benejam, Gabriel Alomar o Emili Darder.

Correspon als poders públics aportar els recursos necessaris per garantir aquesta formació però la definició dels grans objectius que han d'orientar el servei públic de l'educació correspon a tots i és una labor en la qual ens hem d'implicar els que participem més directament en la tasca educativa i també la societat en el seu conjunt".

La funció del Consell Escolar de les Illes Balears ha de ser la de donar la seva opinió pel que fa a les normes bàsiques d'ordenació del

nostre sistema educatiu, dels plans de renovació i innovació educativa així com de formació del professorat, de les disposicions dirigides a la millora de la qualitat de l'ensenyament i a l'assoliment dels objectius lingüístics definits per la legislació i en general de la política escolar especialment pel que fa a garantir els drets educatius de totes les ciutadanes i ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

VIURE LA DEMOCRÀCIA A L'ESCOLA

És la democràcia una paraula buida de significat? Pilar Tormo, professora, Dolor Galvañ, pedagoga, Àngels Martínez, professora, Coral Montaner, professora, el passats 23 i 24 de març ens dugueren a fer un recorregut de reflexió sobre quina és l'actuació de l'escola quant a les situacions de conflicte que s'hi produeixen, o simplement, en tot allò que és habitual en l'esdevenir educatiu dels centres, en el marc de les IV Jornades d'ensenyament secundari organitzades conjuntament per l'Escola d'Estiu de Mallorca i l'Escola de Mitjans Didàctics, amb la col·laboració de l'STEI-i.

Les jornades foren un bon exemple d'allò que es pot fer als centres educatius a fi que no hi hagi un divorci entre el concepte de democràcia, la teoria que de qualque manera s'ensenya a l'alumnat, i la pràctica als centres educatius a l'hora de resoldre, de comunicar-nos, d'actuar. És a dir, foren unes jornades de debat i reflexió i de respecte per les diferents postures i situacions de les persones que hi assistírem.

Les quatre persones que presentaren la seva experiència pertanyen al Moviment de Renovació Pedagògica del País Valencià, Gonzal Anaya i el treball que ens han presentat és fruit d'un parell d'anys d'investigació.

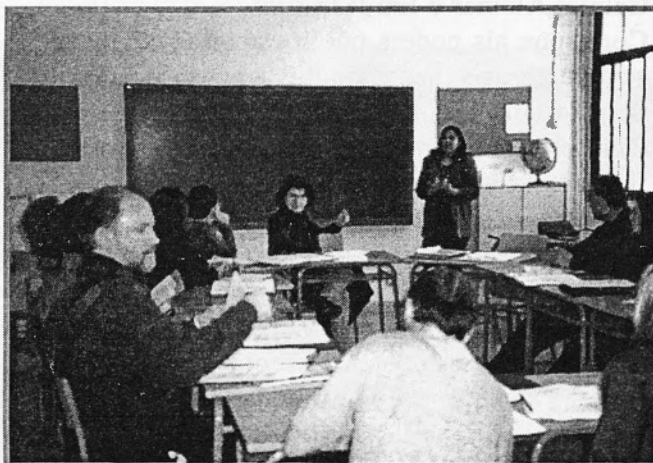
Se'ns ha presentat el conflicte com quelcom necessari per aprendre en la tasca d'educadors, no com a molèstia que cal eradicar, en contraposició a l'actual cultura de la uniformitat. Només es pot avançar en la solució dels conflictes a partir del plantejament de situacions diverses, diferents. És necessari avançar cap a la cultura de la divergència a fi de poder trobar respostes a la situació actual on la diversitat de persones i de situacions és una constant que va creixent.

Què s'ha fet als centres, s'ha adaptat l'organització a un augment de la diversitat i a un augment de situacions de conflicte? Tal vegada s'han incrementat les mesures uniformitzadores, les mesures de disciplina, s'han fet normes més restrictives, i tot això malgrat un discurs de participació democràtica: models d'assemblea on l'alumnat aprèn a demanar torn de paraula, on aprèn a elegir els seus representants, a discutir

i escoltar i a acceptar viure amb visions diferents dels seus companys. En canvi la resposta del centre quan es presenta el conflicte no té res d'això en compte. És una resposta restrictiva, al marge del discurs democràtic, una resposta irreflexiva.

El debat és imprescindible com a recurs per arribar a viure la democràcia diàriament i en totes les situacions als centres. És important prendre decisions basades en la reflexió, en el debat compartit pels equips educatius i per l'alumnat. No és encertada la resposta única davant situacions diverses.

Va ser un final de setmana compartit amb aquestes quatre professionals de l'educació que d'una manera àgil, engrescadora i fins i tot emotiva, ens feren participar de la seva experiència, de la seva reflexió i de les seves ganes d'aconseguir una escola de cada dia més motivadora, més participativa, més democràtica, on tots, alumnat i professorat compartim un aprenentatge diari.

L' STEI-i DAVANT DE LA NOVA REFORMA LABORAL

Un dels objectius fonamentals de la reforma laboral impulsada pel govern del PP a l'any 97, pactada i negociada per la CEOE i els sindicats UGT i CC.OO., era, presumptament, consolidar un mercat de treball més estable, a partir d'un augment significatiu dels contractes indefinits. Això ja va suposar, en el seu moment, un nou retall de drets laborals, sense aconseguir, tres anys després, aquest objectiu. Aquestes dinàmiques de negociació sense mobilització que ens imposen aquests sindicats, acosten el conjunt de la classe treballadora a un mercat laboral on la precarietat es manté i la varietat de les condicions de contractació, generen una major desprotecció.

La constatació d'aquest fracàs obligava els sindicats que signaren aquests acords laborals, a revisar tota la seva política de contractació, atès que les patronals en un cicle expansiu, han seguit utilitzant aclaparadorament els contractes temporals, una vegada finalitzat el període de vigència de l'acord. Les noves propostes sindicals pretenien afavorir la contractació indefinida per mitjà de la reducció de les cotitzacions, les indemnitzacions, la seva generalització i sancions davant del seu incompliment. En canvi, les organitzacions empresarials pretenien consolidar la indemnització per acomiadament a 33 dies (en compte dels 45 dies), generalitzant la seva aplicació a tots els nous contractes indefinits, una encara major flexibilització del mercat laboral i un major grau de control de les condicions de treball en la distribució i còmput de la jornada en els contractes a temps parcial.

En el seu lloc, després de no haver arribat a un acord per mor de posicions aparentment tan dispars, el govern, publicant per decret les noves modificacions de l'Estatut dels Treballadors, ha arreplegat substancialment els plantejaments dels empresaris, a pesar del discurs de l'equidistància, d'entre els quals cal destacar pel seu potencial calat antisocial: a) l'ampliació de la indemnització de 33 dies per any treballat a un nombre més gran de treballadors i treballadores, b) es podrà aplicar el contracte en pràctiques sense límit d'edat (actualment fixat entre els 16 i els 21 anys) entre altres, a totes les treballadores i treballadors estrangers, durant els dos primers anys de vigència del seu permís de treball, és a dir, explotar els més dèbils

aprofitant-se de la seva condició d'immigrant, c) s'elimina el límit màxim del 77% de jornada laboral en els contractes a temps parcial, d) es flexibilitza la distribució horària de la jornada i s'estableix el còmput de la mateixa sobre el total d'hores treballades, independentment de la seva distribució, en els contractes a temps parcial, amb la qual cosa es poden generar períodes d'intensiva explotació de la mà d'obra.

Menció a banda, té la nova mesura tendent a propiciar la maternitat, adopció i acolliment per mitjà de l'exempció al 100% de les cotitzacions a la SS dels contractes per interinitat que els empresaris utilitzen per a suplir aquests permisos. Una vegada més els beneficis són per als empresaris al socialitzar-se els costos, deixant d'ingressar les quotes de la SS

En conclusió, l'òptica neoliberal s'imposa, aquesta vegada sense la ratificació sindical, al legislar amb l'objectiu de reduir els costos de la mà d'obra amb la pretensió d'augmentar el nombre d'ocupats, però sempre amb retalls dels drets socials i econòmics de la classe treballadora. Els pròxims capítols aniran encaminats a pretendre desregular la negociació col·lectiva i a la privatització de l'actual sistema públic de pensions així com la disminució de les seves quanties...

Per tot això, és necessari que la mobilització de la classe treballadora sigui impulsada de forma unitària pel conjunt de totes les organitzacions sindicals.

LA NOVA REFORMA LABORAL

MODIFICACIONS CONTRACTUALS

* CONTRACTACIÓ INDEFINIDA

El contracte indefinit amb cost d'acomiadament de 33 dies per any treballat s'estén als següents col·lectius:

- Joves des de 16 a 30 anys (abans, de 18 a 30 anys)
- Dones desocupades, en professions amb menor índex d'ocupació femení
- Majors de 45 anys
- Aturats que duen més de sis mesos inscrits com a demandants d'ocupació (abans, només aturats de llarga duració)
- Minusvàlids

* CONTRACTACIÓ TEMPORAL

- Indemnització de vuit dies per any treballat a l'extinció del contracte laboral. (Fins al moment, no existia cap indemnització per a aquest tipus de contractes).
- La duració màxima d'aquest tipus de contractes passa dels tretze mesos i mig actuals, a dotze mesos.
- A la negociació col·lectiva, se li atorga més autonomia ampliant els seus límits d'actuació en la limitació de la contractació temporal.
- Equiparació els drets dels treballadors contractats temporalment amb els contractats de forma indefinida.
- L'empresari haurà d'informar de les vacants de contractes indefinits que es produeixen en la seva empresa.

* CONTRATACIÓ A TEMPS PARCIAL

- S'elimina el límit màxim del 77 per cent de la jornada laboral.

- Es flexibilitza la distribució horària de la jornada, establint-se el còmput de la mateixa sobre el total d'hores treballades, independentment de la seva distribució.
- En el contracte fix discontinu, es permet que la seva regulació quedi establerta per mitjà de convenis col·lectius.

* INTEGRACIÓ DE COL·LECTIUS AMB DIFICULTATS

El contracte de formació, s'amplia als següents col·lectius:

- Treballadors immigrants, durant els dos primers anys de permís de Treball.
- Aturats de llarga duració amb més de tres anys en situació de desocupació.
- Aturats en situació d'exclusió social.
- Treballadors d'Escola Taller, Cases d'Oficis i Tallers d'Ocupació.

Es regula un nou contracte d'inserció, finançat a càrrec de fons públics.

* REGULACIÓ DE LA SUBCONTRACTACIÓ

- Obligació per als empresaris d'informar als treballadors de les empreses subcontractades sobre l'empresa principal.
- El Comitè d'Empresa de l'empresa principal haurà de conèixer quins són els contractes i subcontractes efectuats, a fi de poder organitzar de la manera més efectiva la prevenció de Riscs Laborals.

PROGRAMA DE BONIFICACIONS

* DONES

· Bonificació en les quotes del cent per cent, durant un any, en la contractació de desocupades de llarga duració que es realitzi en els 24 mesos següents al naixement d'un infant.

· Per a les dones d'entre 16 i 45 anys, s'estableix una bonificació del 25 per cent en les quotes per contingències comunes a la Seguretat Social durant un període de 24 mesos.

· En aquelles ocupacions en què hi hagi un menor índex d'ocupació femení, es bonifica entre el 60 i el 70 per cent per a desocupades de llarga duració, mentre que per a les dones majors de 45 anys es bonifica del 55 al 60 per cent durant el primer any.

*ATURATS AMB MES DE SIS MESOS DE DES-OCUPACIÓ

· S'amplia durant altres dotze mesos el període de bonificació amb una reducció de les quotes del 20 per cent per als homes, i del 30 per cent per a les dones.

* MAJORS

· Per a la contractació de majors de 55 anys, s'estableixen bonificacions del 50 per cent, en el cas dels homes i del 60 per cent en el de les dones, durant els primers dotze mesos del contracte.

· Les bonificacions seran del 45 per cent i 55 per cent, respectivament, durant la resta de vigència del contracte.

· Es mantenen les bonificacions a la contractació de majors de 45 anys

* ALTRES COL·LECTIUS

· S'estableixen bonificacions d'entre el 45 i el 60 per cent per a la contractació indefinida d'aturats perceptors de prestacions als que els queda més d'un any de prestació o subsidi.

· Es mantenen les bonificacions als perceptors del subsidi d'eventuals agraris.

· S'incrementen en un 5 per cent les bonificacions per als primers empleats per part de treballadors autònoms, i un 10 per cent addicional en el cas que aquest primer empleat sigui una dona.

· Es mantenen les bonificacions d'entre el 70 i el 90 per cent en la contractació indefinida de discapacitats durant tot el període de vigència del contracte, a més d'una subvenció per import de 650.000 pessetes.

· S'amplia la bonificació en el cas de la transformació en indefinits de contractes formatius i de relleu a contractes indefinits, i a altres tipus de contracte temporal.

· Les bonificacions al contracte a temps parcial, que seran idèntiques a les del contracte a temps complet, excepte en el cas de l'increment de bonificacions per a dones.